

[Lysholt Hansen.]

som det hed, hvilke foranstaltninger man kan iværksætte for at føre denne byrdeudligning kommunerne imellem videre. Det var et forsøg fra vor side på at få denne byrdefordelings værste skavanker ryddet af vejen, men hr. Damsgaard, fru Grethe Philip og andre medlemmer af finansudvalget, som var med til at bede os om at trække vores forslag tilbage og lod os leve i troen på, at man ville forhandle, var totalt tavse. Det kan ikke være rigtigt, som finansministeren påstår, at disse 150 mill. kr. kan ødelægge det overskud, der er i finanslovsforslaget nu. Vi har set, hvorledes finansministeren gang på gang har skønnet fejl. Jeg har påvist her i dag, at efter vor opfattelse er der et betydelig større kasseoverskud end de ca. 1.700 mill., der er tale om; det ved finansministeren ganske bestemt der er, for han ved, at B-skatteyderne har angivet og kommer til at betale skat af betydelig større beløb end 1968-indkomsten. Der vil altså være rigeligt med penge til at hjælpe de kommuner, som trænger så hårdt.

Jeg skal slutte med at sige, at det dagsordensforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti, vil vi stemme imod. Vi føler ingen trang til at give en regering, som vi har så lidt tillid til som denne, en midlertidig bevillingslov at arbejde med. Jeg vil gerne sige om VS' ændringsforslag, at vi vil stemme imod nr. 1 og undlade at stemme om nr. 2; vi har sympati for tanken, men vi mener, at vi ligesom sidste år vil undlade at stemme. De to resterende forslag vil vi stemme imod, og jeg vil anbefale, at man ved tredje behandling stemmer for lovforslaget.

Jørgen Jensen: Hr. Poul Dam, der stiller forslag om motiveret dagsorden, synes at ville hævde den opfattelse, at regeringen i sin økonomiske politik skulle være så bundet af finansloven og dens enkelte bevillinger, at den må være afskåret fra på anden måde end via finansloven at justere den økonomiske udvikling. Det konservative folkeparti mener, at der netop hele tiden bør ske justeringer, hvis de er nødvendige, og vi kan derfor ikke stemme for hr. Poul Dams forslag.

Damsgaard: Til hr. Lysholt Hansens sidste bemærkninger om byrdefordelingen vil

jeg gerne sige, at jeg dog gav en begrundelse for, hvorfor jeg anser det for uheldigt at pumpe disse yderligere 150 mill. kr. ud til kommunerne nu. Jeg erindrer så udmærket, at jeg ved første behandling af finanslovsforslaget stærkt opfordrede regeringen til at gå videre med byrdefordelingsreformen. Den opfordring har jeg for så vidt gentaget i dag og ved mange andre lejligheder imellem disse to tidspunkter, hvor finanslovsforslaget har været behandlet, og jeg går beskedent ud fra, at det netop er på grund af denne opfordring, at regeringen nu i al hast, som den har tilskrevet os, vil fremme byrdefordelingsreformen. Det går jeg så ud fra også vil ske; ellers vil jeg være med til at holde denne opfordring ved lige.

Efter den udlægning af den økonomiske årsoversigts tal, som hr. Lysholt Hansen foretog, spørger han: hvem skal aftage den øgede produktion, som den danske befolkning ikke får købekraft til? — sådan opfattede jeg det. Ja, efter min mening skal den eksporteres. (*Lysholt Hansen:* Det kan man jo ikke!). Jo, det kan man sikkert, for efter de oplysninger, vi har fået, er der ganske god udsigt til, at de konjunkturer, der har været i 1969, hvor der har været mulighed for at eksportere danske industrivarer og også landbrugsvarer og fisk, vil holde sig. Det er just en del af vor politik, at vi prøver på at holde igen på forbruget herhjemme for at lade en større del af produktionen gå til eksport, og når mulighederne er der for at eksportere, så kan denne politik jo gennemføres med held, jævnfør også det alt for store underskud på betalingsbalancen med udlandet; det hænger sammen.

Vedrørende samarbejdet her i tinget, som hr. Lysholt Hansen mente at især regeringen gav for ringe muligheder, vil jeg gerne sige, at vi da f. eks. har et helt fortrinligt samarbejde i finansudvalget, også med socialdemokratiets medlemmer og SFs medlemmer, gennem mange og meget lange møder. Når vi i dag har et finanslovsforslag med få og helt små ændringsforslag fra oppositionen, er det jo det bedste bevis på det udmærkede samarbejde. Uden at ville være overtroisk tror jeg, at det samarbejde, som er etableret i dette udvalg, også kan udstrækkes til folketingssalen. Det ønsker jeg meget, og jeg er ikke så pessimistisk som hr. Lysholt Hansen. Jeg tror, det kan lade sig